

FRITHJOF II
FRITHJOF'S
VENNER

En siste hilsen fra Jørn

Høstens medlemsnummer
nr. 2/2003

**MEDLEMSBLAD
FOR FRITHJOF'S
VENNER**

Redaksjonen:
Fredrik Lange-
Nielsen
Marit Ønvik

Bladets adresse
Frithjofs Venner
Postboks 134
Sentrum 3251
Larvik

Bankgiro.
2510 14 79032

Venneforeningen:
leder
Ingjerd Beate
Nyhus Larsen,
Sleipnerv, 44,
Hovland
3274 Larvik

Web- adresse
[http://region.
hive.no/larvik/
frithjof2/](http://region.hive.no/larvik/frithjof2/)

**Sats/layout,
trykking**
Print Konsult,
Boks 80
3162 Andebu

*Takk til alle
bidragsytere. Ideer
til stoff og bilder er
velkommen*

Forsidebilde:
Jørn Archer
ombord i Kathleen.

**Jubileumsboka
“Losskøyta Frithjof -100 år
med Losing og Lystseilas”**

**Vil du glede en båtentusiast, henvend
deg til:**

Krohn Johansen Forlag
Elveveien 21
3262 Larvik-Tlf. 33 18 11 04

Pris: kr. 100,-
Ekspedisjonsgebyr: kr 29,-
Porto: kr 25,-

Innhold

	Side
Lederens hjørne	4
Minneord om Jørn Archer	6
Oppsummering av seilingssesongen	7
Årets barnetokt	8
VetSeil i Kristiansand	10
Sommertokt til Sverige	12
Endelig, Frithjof II i egne klubblokaler på Tollerodden	14
Svenner fyr, en perle i havgapet	16
Tenvikbåten seiler videre	18
En havfugl runder merkebøyen	21
Nordisk seilas 2003	24
Organisasjonsmodell	31

 <p>Melsom & Melsom</p> <p>Rekkevik brygge 50 Postboks 1258, 3254 Larvik Tlf.: 33 12 70 72 - Fax: 33 12 66 75</p>	<p>LARVIK VULK</p> <hr/> <p>FARRISEIDET — N-3250 LARVIK</p>
<p>FRAM PERSIENNE <i>og markiser als</i></p> <p>Elveveien 29 - N-3262 Larvik Telefon 33 14 03 60 - Telefax 33 18 41 17</p>	

Lederens hjørne

Vemodig, men ikke mindre sant for det. Årets seilsesong er definitivt over.

Den første snøen har kommet og gått. Sesongen ble lang og innholdsrik, men startet nok litt trått for oss i år. Da vi etter en formidabel dugnadsinnsats skulle ha båten til Arntzen og Hansen i Stathelle, for noe vi trodde skulle være en litt mindre reparasjon av kjølen, ble det full pakke. Det vil si ny kjøle på den kjære båten vår. Det ordnet seg til det beste med god støtte av forsikringsselskapet. Men starten av sesongen ble jo da spolert fordi ting tar tid.

Første del av kystkulturprosjektet måtte ordnes på andre måter med andre båter, enn Frithjof II. Det er viktig å ha gode venner som for eksempel Risørgjengen. De lånte ut Risør II, slik at samarbeidsprosjektet med kommunen, Oslofjordens friluftsråd og oss kunne gå som planlagt. Frithjofgjengen med Ingun i spissen stilte dugnadsvennlige opp som vanlig. Nå som mannskap på Risør for fire uker. Over 500 elever fra grunnskolen i Larvik fikk en maritim opplevelse i løpet av denne perioden. Et vellykket barnetokt ble det i år også, med en noe fuktig start St.Hans-aften da himmelens sluser bare åpnet seg. Redningen ble Svenner fyr og overnattingsmulighetene der. Samarbeidet for å drifte Svenner fyr for allmennheten, kommer jeg tilbake til litt senere ut i medlemsbladet.

Regattaer har det blitt mange av i år også, med et nytt napp i den flotte skipsklokka med seieren i Svennerseilasen blir vi jo litt «ovapå». Aktiviteten har vært stor. Svenner, Fredrikstad, Hvasser, Nordisk (Sverige og Danmark), Svenskekysten, Risør og Kristiansand har vært mål for turer og skutetreff, og eller utgangspunkt for regattaer.

I Risør gikk det ikke fullt så bra, der fikk vi oss en skikkelig støkk og båten en trøkk da Imanuel tok oss ganske hardt på styrbord side. Ellers ble oppholdet under Trebåtfestivalen i Risør veldig sosialt og fint med lange kvelder med reker og visesang ombord i Risør II. De skal nok engang ha honnør for et kjempeopplegg.

Jeg må nevne sommeren Tollerodden også. Det gamle «Colin Archerhuset» huser nå en sommerens flotteste kafe-restaurant. God mat og panorama-utsikt for den som har tid til å sitte litt ned. Denne blir drevet av Tolleroddens venner med Frithjofs venner som støttespillere.

Det som sagt viktig å ha gode venner. En skikkelig «høydare» har vært kveldene i Marys stuer i Schönberg Erkens ånd. En større kulinarisk opplevelse skal en lete lenge etter! Primus motor er Hilde godt hjulpet av Hans Petter, Ingun og Reidun (Om ikke alle er nevnt, bør de ikke være glemt for det). Vi føler oss riktig beæret og setter stor pris på å ha fått innpass. Vi får ha møtene våre der og eget kontor i 2. etasje. Så her kan vi vel si at ringen er sluttet på en måte..

Selv om seilsesongen er over, prøver vi å holde Frithjofgjengen samlet. Det blir høstfest og julebord i år også. Det blir nok å planlegge i vinter, slik at vi står godt rustet til våren. Kanskje båten kan få seg en ny vinterpressenning?

Så får vi gå der å vente da, på lysere dager, varme i lufta og påske. Det virker håpløst lenge til, men den som venter på noe godt venter ikke forgjeves!

Så vil jeg takke alle for en flott sesong med opplevelser; ispedd bølgeskvulp, tjærelukt, kaffekos, tauverk, blåmerker, vannblemmer og herlig sjøsprøyt!

En varm takknemlig hilsen fra Ingjerd Beate

Sinterco a/s, postboks 1054 Østre Halsen, 3253 Larvik. Tlf. 33 15 65 20. Fax: 33 15 65 21
Bankgiro: 7143 05 12255. Postgiro 0824 0787629. Foretaksnr.: NO 950 034 017 MVA
E-post: post@sinterco.no Internettadresse: www.sinterco.no

Minneord om Jørn Archer

Det skjedde så brått, det skjedde så uventet.

Jørn var en god venn. Han hadde egenskaper som vi vet å sette pris på hos andre mennesker. Han var raus, gjestfri og omtenkksom. Han var impulsiv i ord og handlinger.

Mer enn en gang inviterte han folk inn på verandaen til en kopp kaffe. Hvem var det man kunne spørre? «Jeg kjente dem ikke, men de synes at huset var fint, og da viste jeg dem rundt, jeg, så nå kjenner jeg dem,» var svaret fra Jørn.

«Du er heldig, du,» sa han da jeg fortalte at jeg skulle seile «Færderen» med Frithjof i sommer. Typisk Jørn, han gledet seg på andres vegne. Selv kunne han ikke være med på grunn av sykdommen som han sloss med og til slutt tapte for.

Seiling var en av Jørns store lidenskaper. Vi hadde ikke før startet båt-pussen på Kathleen før han begynte å planlegge sjøsetting, og å legge ut om alle de fine turene vi skulle ha. En telefon, ett ord, SEILE, andre ting ble lagt til side, «kommer», sa han, og vi hadde en av våre mange fine turer.

Skøytemiljøet, og især Colin Archer skøyter, var en av Jørns hjertesaker. Trebåtfestivalen i Risør var et høydepunkt. Han gledet seg over Colin Archer dagene, og han gledet seg over at Frithjof ble den fine skøyta som hun har blitt. Etter hvert ble det en tradisjon og en selvfølge at hagens hans på Tollerodden kunne brukes til et festlig lag med lokale og tilreisende båtfolk etter den uhøytidelige regattaen.

Når han kunne samle folk rundt seg til fest, når sommerkveldene var milde, og glade, mennesker hygget seg med hestekjøtt, da strålte Jørn.

Vi vil savne deg!!!

Oppsummering av seilsesongen 2003

Av Ronald Nilsen, seilingansvarlig

	2003	2002	2001	2000
Antall dager/døgnturer for medlemmer	50*)	55	56	35
Charterturer	17	29	21	30
Mannskapskurs	0	4	4	4
Svennerturer	3	4	5	5
Totalt	70	92	86	74

*) I tillegg kommer 5 dager hvor Frithjof II var leid til Larvik kommune til Kulturskrinet.

Seilingsesongen begynte i år en måned senere enn vanlig p.g.a. utbedring av kjøl. Dette har medført at mannskapskurset har måttet avlyses, samt at antall charterturer har blitt redusert. Videre har Frithjof II kun deltatt 5 dager i Kulturskrinet for barneskolen. Seilingsinntekter for 2003 er ca. kr 75.000, mens seilingsinntektene for 2002 var kr 105.000.

De fleste medlemsturene har imidlertid blitt gjennomført og Frithjof II har deltatt på følgende:

- Færder regattaen
- Nordisk Seilas
- Regatta i forbindelse med Colin Archer- dagene
- Svennerseilassen
- Vet Sail i Kristiansand.
- Barnetokt til Svenner
- Sjørøvertokter i forbindelse med Glade Dager i Stavern
- Sommertokt langs Svenskekysten
- Risør Trebåtfestival
- Tokt til Hvasser
- Colin Archer - dager i Larvik
- Tokt til Lyngør.
- Svennerturer
- Dugnad på Svenner.

Frithjofs Barnetokt ble de første gjester i Svenners kystledlosji

Det var varslet «betydelig nedbørsmengder» da vi seilte ut fra Stavern fredag 20. juni med Frithjof full av unger fra fire år og oppover. Ikke før hadde vi passert Citadelløya før det plasket ned over oss. Jeg kan ikke huske å ha opplevd sånt regn før, som å få et tak i hodet. Det var meldt kuling og vinden økte. Alle var ved godt mot, men å reise til Stråholmen som planen var, ville blitt et mareritt. Skipper (og broder) Anders satte kursen mot Svenner.

Da vi kom i land, var mange sjøsyke og alle klissvåte. Skulle vi sette opp telt? Anders hadde hørt at noe om at husene på Svenner skulle kunne leies (lest i medlemsbladet? red. anm.) Vi fant en «vaktmester», og det viste seg at tilbudet hadde startet dagen før. Kjempeflaks! Vi kom oss i hus, og fikk tørket oss og fikk senger å sove i. I de gamle sjøbodene var det

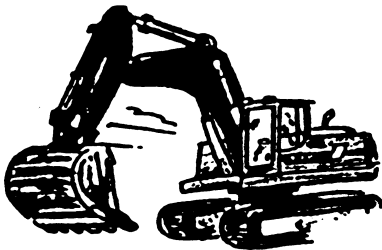
satt inn kokeapparater, så vi fikk fine svære rom vi kunne spise i. Vi hadde oppgaver og oppvisninger og koste oss fælt, mens det hølja ned utenfor.

Lørdag lettet det litt og ungene fisket krabber og klatret i fjellet. Men vi kunne ikke bare kose oss, vi måtte jo seile litt også, mente skipperen. Utpå sjøen var det mye gammel havdønning og lite vind. Da også skipperen hadde matet krabbene ble det besluttet å starte opp motoren og få fast grunn under føttene igjen.

Det gikk fint med så mange barn får vi var godt organisert. Alle var delt i grupper som fikk ulike oppgaver som f. eks å lage mat. Gruppe 4-6 år var rågode på grønnsakkutting. Vi grillet til lørdagsmiddag. Underholdningen sto barna får med selvkomponerte sanger og høyverdig lyrikk. Søndag kom sola frem og lokket til og med enkelte til å bade både fra stranda og båten.

Motoren måtte tas i bruk på hjemturen også. Det var sol, varmt og vindsstille. Nå kom sommeren, kjempedeilig. Turen ble heldigvis mer en Svennertur enn en Frithjofstur, som jo kunne blitt en mektig nedtur i det griseværet vi reiste ut i. Men alle var fornøyde, hadde hatt det kjempegøy, og vi fikk virkelig opplevd Svenner.

Hilsen fra Eli

Gjelder det:

- **Gravearbeider**
- **Sprengning**
- **Planering**
- **Masseflytting**

Ring 33 12 52 77

INGENIØR OG ENTREPRENØRFORR.

H.&K. SANDNES AS

HEGDAL, 3261 LARVIK

VetSeil i Kristiansand

Av Erling Augland

VetSeil er en regatta som arrangeres av Bragdøya Kystlag i Kr.Sand den første lørdag i september. Regattaen ble i år avholdt for 27. gang. Av regattaens navn kan vi lese at dette er en **veteranbåt**-regatta, men ingen blir nektet deltakelse. Det er hovedvekt av skøyter i alle aldre, men alle båtstørrelser fra seilsjekter opp til Frithjof-størrelse deltar, iberegnet meterbåter, Folkebåter og moderne havseilere (havseilere riktignok i svært lite antall). Det var 8 startende i vår klasse, og omtrent 50 båter totalt.

Linda, Hilde, Bjørn Terje, Hans Petter og Erling dro fra Stavern tidlig torsdag kveld. Det var bris fra sydvest så det ble motorkjøring nedover langs kysten. De første timene var det litt sjø å stampe i, men utover natta kom vi skikkelig inn i kyststrømmen og fikk opp farta. Det resulterte i at vi var i Kr.Sand allerede klokka halv åtte fredag morgen. Fredagen gikk med til avslapping, soving og bytur.

Lørdag morgen dro vi til Bredalsholmen for påmelding og skippermøte. Her fikk vi om bord ekstramannskap, i form av to gamle kamerater av

Erling. Starten går i Steinsundet mellom Bredalsholmen og Bragdøya. Det blåste såpass at vi lot toppseilet ligge inntil videre. Starten ble ikke særlig god, faktisk ganske dårlig, men det var mange som hadde ennå dårligere start. Dermed kom vi godt ut i feltet og begynte på krysslegget over Byfjorden til Dvergsøya. Her satte vi toppseilet før vi rundet et merke og fortsatte mot Grønningen fyr. Dette ble et friskt legg med rekka i vann flere ganger, men Frithjof oppførte seg fint og gav ingen overraskelser. Med lokalkjente om bord til å navigere, fant vi en trygg og fornuftig vei mellom holmer og skjær. Etter Grønningen ble det lens, og jibb rundt Skibboen ved Oksøy fyr. Deretter utom den gamle festningen Fredriksholm i Vestergabet, og så «stikk i skjøtene» resten av veien til mål i Steinsundet. Det var fint «føre» for Frithjof, og vi seilte fortest i klassen og vant. Vi var innom Bredalsholmen og satte i land de «innleide» mannskapene, som hadde utvist entusiastisk innsats, og Hilde som måtte forlate oss og ta bussen hjem på grunn av jobb. Deretter inntok vi Bragdøya for premieutdeling og fest.

Søndag formiddag startet vi på hjemturen, for motor først. På Kvåsefjorden satte vi fokka og etter Ulvøysund satte vi storseilet. Det blåste ikke så veldig mye og det var en del «gammelsjø» utpå, så vi bestemte oss for å gå innaskjærs. Det var en spesielt fin opplevelse å seile gjennom Blindleia. Dette er avhengig av riktig vindretning og lite trafikk og dette var riktig tid å gjøre det. Vinden døde på ettermiddagen så vi måtte ty til motoren. I kveldinga ankom vi Arendal og bestemte oss for å ta natta der.

Mandag startet vi tidlig, kjørte opp Lyngør-leia, var en sving innom Risør og tok med oss Kreppa også på veien.

Skipperen takker turdeltakerne for en fin tur, og fin innsats i regattaen.

ELEKTROENTREPRENØR

A. Sjølyst AS

Adresse: Huseby,
3280 Tjodalyng
Telefon: 33 13 99 33
Telefaks: 33 13 99 39
Mobil: 932 38 333

stein.sjolyst@c2i.net
www.asjolyst.no

AUTORISERT ELINSTALLATØR

Medlem av elektrikerkjeden

Sommertukt til Sverige med Frithjof II

Av Marit Ønvik

Et av de koselige hus på øya.

Jeg var så heldig å få bli med på sommertur til Sverige i år. Hadde ikke mye informasjon om hvor ferden ville gå, men var ved godt mot og stolte på at skipper Øyvin ville bringe oss til interessante steder. Vi var innom mange fine og spennende turiststeder, men det jeg vil fortelle om her var det stedet som gjorde mest inntrykk.

Vi besøkte Bassholmen som ligger i Bohuslän. Bassholmen er et gammelt båtverft, og der har foreningen Allmoge Båtar bygget opp et levende båt-museum. De kan vise gamle båter fra distriktet inne i museet og fullt brukbare gamle båter på utsiden. Dette var et interessant sted, hvor bevaring av kyst-kulturen fra Bohuslän var satt i fokus.

Vi kom hit en ettermiddag og ble godt tatt i mot med både båt-plass og omvisning inne i museet. De som var her fra museet viste også stor interesse for vår gamle losskøyte.

Den lille øya var bare helt skjønn. Den er lagt ut som naturreservat og med et godt bevart kulturlandskap som ble besørget av hester, kuer og sauer som beitet fredfylt. Den ettermiddagen vi ankom ble vi møtt av 10- 12 hester som kom ruslende ned til stranden i solnedgangen. Jeg ble fascinert av stedet, av freden som jeg fornemmet.

Det var også et vandrerhjem på øya, en flott gammel sveiservilla. Her kan alle som ønsker det overnatte for en billig penge og få anledning til å finne ro og idyll langt fra travle turiststeder og bare med naturens lyder å lytte til.

Så tilbake til museet

I båtsamlingen inne i museet har foreningen samlet de vanligste båttypene fra vestkysten i et rom som de kaller for BOHUSLÄN. Her er båter som først og fremst ble bygget i distriktet, og spesielt på øya Orust, men også noen som er kjøpt utenfra for å brukes på denne vekslende kyststrekningen. En kyst som begynner i nord som en forlengelse av det norske fjordlandskapet, og har sin avslutning der sandstrendene begynner.

Inne i museet har foreningen samling av gamle båter:

- Eka (pram)
- Julle (jolle)
- Snipa (spissgattet snekke)
- Kåg (rundgattet snekke)

Disse er de vanligste båtene som tradisjonelt er bygget i Bohuslän. De er åpne og kraftig bygget. Utover disse fire varianter kan nevnes den enkelt bygde

Doran og slektningen Dorisen fra Kyrkesundsområdet på Tjørn som er mer forseggjort og sjøsikker.

I samlingen inngår også ett par norske sniper som i gjenkjennes på sine slanke og smekre linjer

De båter som finnes i dette rommet representerer båttyper fra tiden 1880 til 1920, altså de som kystfolket brukte som ro- og seilbåt før motoren overtok i båtene.

I ett annet rom i museet – det høye trankokeriet - for de hadde i en periode et trankokeri på øya, har foreningen valgt å vise andre ulike båter for roing og seiling. De kommer fra forskjellige steder i Europa, fra nord til syd og fra øst til vest. Her finnes:

- Nordlandsbåt fra Lofoten
- Robåt fra Tyrkia
- Snipa fra Ladoga
- Trebordig snipa fra vestlandet i Norge (oselver)

De er alle bygget på forskjellig måte, men hensikten var først og fremst å vise de ulike typer seil som ble benyttet: Råseil, latinerseil, luggerseil, spriseil og gaffelseil.

I museet finnes også en samling av båtbyggerverktøy, dels på en vegg i resepsjonen og dels i en monter lenger inne i museet.

I den lille havnen ligger en samling av båter som er trangt fortøyd med fendrer av flettet hamp. De fleste av disse båter er av samme type som er representert inne, men her ligger også en liten jakt. Båtene er fullt brukbare og sjødyktige og brukes i defileringer som viser hvordan eldre bruksbåter skal fremføres under roing og seiling. På denne måten ønsker foreningen å føre tradisjonen videre.

For den som søker fred og ro i et nydelig kulturlandskap og med interesse for kysttradisjoner anbefales stedet, og adressen til vandrerhjemmet er: Bassholmen, Kärlingesund 60, 451 81 Uddevalla, tel: (0522) 65 13 08, fax: (0522) 160 80

På vei til morgenbadet fra havnen og forbi museet.

Endelig, Frithjof II i egne klubblokaler på Tollerodden

Av Hans Petter Skontorp

I disse dager går det ut et brev fra Stiftelsen Tollerodden/Kirkes-tredet 9 med forespørsel om vi ønsker å benytte fellesarealene i annen etasje av sidebygget på Tollerodden. Tilbudet vil være å benytte felles kontorfasiliteter, møterom og lagerplass for dokumentasjon sammen med Stiftelsen

Tollerodden og Tolleroddens venner. Vi vil også få anledning til å benytte kafé-/restaurant fasilitetene som nå er ferdig restaurert.

Den lange prosessen

Allerede da Per Thorstensen, James Ronald Archer m.fl. fikk visjonen om privat restaureringen av bygget på Tollerodden i 1986 ble vi forespurt om Frithjofs Venner var interessert i å stille som støttespiller for prosjektet. Et interimstyre ble opprettet for å undersøke mulighetene rundt bygget. Ved opprettelsen av Venneforeningen på Tollerodden i 1991 ble vi innlemmet som en av samarbeidesgruppene. De øvrige var en gruppe enkeltpersoner, Larvik Husflidslag, Larvik bys vel og Fortidsminneforeningen. Det ble raskt konkludert at prosjektet måtte organiseres som en stiftelse hvor også Larvik kommune var en av partene. Stiftelsen med sine statutter ble opprettet i 1998.

De første årene var Anne Gutterød Frithjofs representant i styret på Tollerodden. Hun ble valgt til kasserer. Undertegnede tok over dette vervet i 2000.

Restaureringsarbeidene fikk først skikkelig fart da stiftelsen kom inn i kommunens budsjett med en årlig bevilgning på 700.000,- hvert år i de fire årene dette kommunestyret har sittet.

Dette har gitt prosjektet en meget god støtte og økonomisk fundament for framdrift og søking etter ytterligere midler.

Prosjektets faser

Prosjektet er delt inn i to restaureringsfaser.

Fase I,

som nå nærmer seg ferdigstillelse består av mellom- og sidebygget. I sidebygget har vi fått plass til nytt supermoderne kjøkken med alt tenkelig utstyr.

Det er også satt i stand restaurantlokale med farger og tapeter slik det var i perioden rundt midten av 1800-tallet. Altså perioden da Archer-familien bebodde huset.

Resturanten har foreløpig fått navnet «Marys stuer». Dette er etter Mary Archer som også ble kalt «Mary the man» grunnet sin noe mandige stil. Vi har flere bilder der vi ser henne seilende i en av Colins mange lystbåter iført dress og slips med pipe hengende i munnviken.

Rommet der restauranten befinner seg ble benyttet som røkestue av nevnte Mary. Det er for øvrig her i sidebygget vi er tilbudt våre lokaler. Mellombygget har fått plass til toalettanlegg, oppholdsrom for serveringspersonalet og garderobe.

Fase 2

vil være hele resten av «Det historiske huset».

Denne fasen er så vidt oppstartet og her ligger det mange uløste oppgaver, både tekniske og ikke minst økonomiske. Huset skal til slutt romme fem stuer som skal representere forskjellige tidsepoker og stilarter. I kjelleren skal det graves ut for nytt toalettanlegg. I annen etasje skal det innredes kontorer og møtelokaler for utleie.

Økonomi

Som nevnt tidligere har stiftelsen fått til dels betydelige bidrag fra Larvik kommune, uten disse midlene hadde det nok vært umulig å komme i gang over hodet.

Fase 1 har til nå kostet ca. 5 millioner kroner. Av dette er bortimot en fjerdedel kommet som gaver fra de profesjonelle firmaene som er kontraktert, og i form av dugnad.

Den neste fasen har per i dag en kostnadsramme på rundt 8 millioner kroner.

Dersom alt går vel og alle er friske fortsatt håper vi at huset vil stå ferdig en gang i 2007. Det er lov å håpe.....

I tiden fremover har vi en betydelig jobb å gjøre med å samle alt gammelt materiale og dokumentasjon. Vi må gå kritisk gjennom alt for å finne hva vi skal bevare for ettertiden og hva som eventuelt kan kastes. Skal vi ta vare på alt vi har blir det ikke særlig plass igjen til å avholde møter.

Til sist lurer jeg på om det er «noen som kjenner til noen» som har diverse gamle arkivskap stående ubrukt? På Tollerodden vil de komme til uvurderlig nytte.

PS

Dere må unnskyldte dersom det er litt vanskelig å følge hvem «vi» er gjennom hele dette innlegget. Ikke alltid enkelt når man har flere hatter.

Svenner fyr, en perle i havgapet

Av Ingjerd Beathe Nyhus Larsen

Vi var med å vinne 1. runde. Og premien? Jo det var å få være med å drifte Svenner fyr som et feriested for allmennheten. Den store fødselshjelperen her har vært miljøavdelingen i Vestfold fylkeskommune. De har vært gode å ha i bakhanda både i forhold til innhold og form. Svenner fyr skal være en del av Kystleden medovernattingsteder fra Tofte i Nord til Svenner i syd. Fyrene og overnattingstedene leies ut etter samme prinsippene som Turistforeningens hytter på fjellet. Billig i utgangspunktet og enda billigere for medlemmer.

Vi var en av underorganisasjonene i forhold til Vestfold fylkeskystlag som sto som søkeransvarlig. Det er Kystverket som leier ut herligheten innenfor ganske strenge rammer.

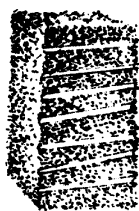
Kystverket ga Vestfold kystlag med leder Nils Bugge retten med til å drifte Svenner fyr sesongen 2003, og vi er altså med der! Ved hjelp av vår forening og andre ideelle foreninger med eller uten maritim bakgrunn, har Svenner fyr vært åpen for allmennheten i år med sesongstart 21. juni. Det var åpning med stor festivitas. Sesongen varte fram til 1. oktober. De andre foreningene vi får dele ansvaret med er Kystlagene; Fredriksvern, Gogstad og Tjøme, Vestfold husflidslag, Larvik museum i tillegg til flere andre. Noen av de mest i herdige har nok vært Fredriksverngjengen. Når du kommer ut der, vil du se at husflidslaget også har vært med og bidratt mye for å gjøre det hjemmekoselig. Det ble noen dugnadstimer til sammen for å få alt opp å gå. Siste dugnadsturen Frithjof hadde ut til fyret, var lørdag

18.oktober med et mannskap på 18! Det var en fantastisk høstklar dag med rim på dekk.

Selv fikk jeg gleden av å være vertskap på Svenner en uke i sommer. En kjempeflott opplevelse og så mange hyggelige og entusiastiske overnattingsgjester som kom på besøk! Totalt er det plass til 19 overnattingsgjester fordelt på fem rom i Steinhuset. Der er det kokemuligheter og kjøleskap på nyinstallert gass. I tillegg er naustene gjort om med praktiske finesser som; kokemuligheter, grillplass, benker og langbord. Rundt langbordene ble det mang en hyggestund i sene sommerkvelder og tidlige fellesfrokoster. En blir jo så sosial på sånne steder. Belegget i sommer har vært på ca 400 overnattinger uten annonsering. I tillegg har det vært over 10 000!!! båt - og dagsturister på besøk på fyrodden og omkringliggende herligheter.

Til orientering har Kystverket forlenget kontrakten ut sesongen 2004. Svennerprosjektet har fått mye presseomtale og markedsføring både på det riksdekkende og det lokale nivået. De siste var omtalene i Seilas nr. 8 og Wiederøes katalog hvor vi, Frithjofs venner''(ildsjeler bak en gammel los-skøyte), er behørlig nevnt!

Hvis vi skal tenke litt på neste sesong, kan det være på logistikkbiten. Det er ikke like enkelt å komme seg ut til Svenner uten båt. I løpet av vinteren bør vi tenke ut noe lurt der. Som oppsummering er alle involverte enige om at det har vært en flott sesong og vi håper som sagt på minst en til...

LUNDHS
LABRADOR ^D/_A LARVIK
NORWAY

Box 2051 Stubberød, N-3255 LARVIK

Tlf. 47 33 12 11 64/47 33 18 49 65 - Telefax 47 33 18 56 35/47 33 18 23 34

E-mail: info@lundhs.no - <http://lundhs.no>

Tenvikbåten seiler videre med Gokstad kystlag

Av Fredrik Lange- Nielsen

Ulabrands losskøyter ble bygd i Ula på gården Tenvik. Det var båtbyggeren Hans Nilsson som tok opp byggingen av det som ble kjent som Tenvikbåter. Disse ble blant annet brukt til losing. Sønnen Nikolai Anton Hanssen fortsatte å bygge båter, trolig som vinterarbeid ved siden av gårdsdriften. Dekkede båter opptil 35 fot ble bygget på gården en kilometer fra sjøen. Derfra ble de fraktet til vannet ved hjelp hester, slede på hjul og rulle, mens folk gikk på sidene og støttet båten.

Inntil for få år siden visste ingen fartøyvernere om det fantes Tenvikbåter enda. Men noen kjente til at det hadde vært en slik båt i Sandefjord. En av dem var Bjørn Sunde i Gokstad kystlag. En annen var Arne Gundersen som hadde overtatt båten etter sin far Willy og etter hvert solgt den videre. Det ble sagt at den skulle ha blitt bygget på Tenvik i Ula som sildebåt på slutten av 1800 tallet. Da kystlaget var på et pinsetreff i Kjerringvik våren 1995, kom Bjørn og Arne i snakk med en kar som visste om en båt som kanskje kunne være den gamle båten til Arne Gundersen. Den skulle ligge inne i skogen ved et lite tjern mellom Spetalen og Kjerringvik (Holtantjønna?) Bjørn fikk sporet opp båten via den siste eieren. Han hadde kjøpt båten på henger, men var ikke interessert i båten. Det var hengeren han ville ha. Derfor hadde råskinnen bare rygget hengeren inn i skogen og fortøyd båten til tre. Så hadde han trukket hengeren med seg ut igjen, mens hundre år gammelt maritimt kunsthåndverk gikk rett i bakken og ble liggende.

Skogsturen kunne fort blitt slutten for det siste gjenlevende vitne til den myteomspunnede båtbyggingen på Tenvik hvis ikke Bjørn og Arne Gundersen hadde sporet den opp. James Ronald Archer skriver om betydningen av dette funnet i et notat til kystlaget. *En av de glemte båttypene fra Vestfold er «tenvikbåten» som idag kun kjennes fra sekundært materiale, optegnelser, bilder og modeller. Fra båtbyggeriet på gården Tenvik ved Ula i Tjølling kjente man inntil desember 1995 ingen bevart båt, kun omtaler som var meget sparsomme. At det nå har dukket opp en båt som skal være bygget på Tenvik er ikke bare lokalt interessant, men bør ha interesse minst på regionalt nivå.*

James Ronald regnet det som overveiende sannsynlig at man har funnet en ekte Tenvikbåt fra 1890 årene. Han skrev videre. *Tradisjonen om opphavet er det ingen grunn til å tvile på. Tidligere eiere har alltid hørt at den skulle være bygget på Tenvik som sildebåt omkring 1890. Båten er*

klinkbygget med eikehud og 24 fot lang. Opplysningen passer godt til et udatert notat som forteller at det i begynnelsen av 1900 tallet ble bygget åtte slike båter 7- 8 meter lange.

Da båten ble funnet, var den allerede i så dårlig stand at det rant en bekk gjennom skutesida. Men Gokstad kystlag ville restaurere, forteller Bjørn Sunde og Anders Nerland. Jeg har besøkt kystlaget på Framnes for å få høre historien om hvordan de har tatt vare på dette lokalhistoriske klenodiet. De har ikke restaurert båten, men bygget en kopi som jeg selv kunne ta i øyesyn der den lå trukket opp på kystlagets slipp. Inntrykket var en bred og tung sjekte sammenlignet med de tradisjonelle stavernsjektene for eksempel. Hvorfor har de bygget en kopi, spør jeg. Anders tar meg med bort til presenningen som skjuler originalen. «Dette er båten vi fant. Den lot seg ikke restaurere. Den skal tas vare på i et museum. Larvik Sjøfartsmuseum er interessant.»

Båten under presenningen er innbakt i glassfiber. Skulle den ha kunnet seile igjen, ville man ha måttet bytte ut det meste. Ved å bevare båten får ettertiden muligheten til å studere et sjeldent eksempel på lokalt båtbyggerhåndverk utført for 110 år siden, med f. eks. nagler av einerbusk.

Kopibygging krevde tegninger. Det fantes ikke. November 1996 kom selveste direktøren for Norsk Sjøfartsmuseum, Arne Emil Christensen til Sandefjord og holdt oppmålings og tegnekurs for 10-15 interesserte. Kurset lokket frem ildsjeler som kunne ta tegningene i bruk til bygging av den ny Tenvikbåten. En av dem var Anders Nerland. Nå ble det dannet en prosjektgruppe som skulle stå for byggingen med blant andre Sven Erik Øya, Knut Kilde og Stig Tore Lunde i spissen. De hentet eiketømmer på Tenvik i Ula. Både spanter og hud er av eik. Tømmeret ble skåret og lagret høsten 97. I mellomtiden ble det søkt tilskudd. Vestfold fylke bidro med 150 000 kroner og kommunen med kr 50000. Resten har kystlaget finansiert.

Kurskonseptet ble så vellykket ved tegning av båten at kystlaget valgte å videreføre tilnærmingen med å stykke opp byggingen i ulike kurs. Slik ble mulig å være med et stykke på ferden uten å forplikte seg for flere år fremover. Det begynte selvfølgelig med kjølkurs som strekte kjølen og reiste stemmene. Bordgangene ble lagt på maler bygget etter tegningene for å få den rette fasongen. De virkelige spantene ble først lagt på til slutt som avstivninger slik klinkbygde båter har vært bygget siden vikingtiden. Lurte de på noe kunne de bare gå og studere hvordan det var løst på originalen.

Da de holdt på med 4. bordgang, gikk brannalarmen. Trettende januar 1999 ble båtbyggereskuret totalskadet av brannen som oppsto. Brannfolk har tid til å følge med i lokalavisen, så de hadde fått med seg at det viktigste var å berge båten, og det klarte de. Båtbyggingen fortatte i Sandefjordmuseets lager på

Pindsle. Ved St. Hans tider var båten ferdig og ble fraktet tilbake til kystlages nye båtbyggerhall. Der fikk den gjennomgå med tjære, terpentin og linolje, først rå og til slutt kokt. Den ble mettet i flere uker og fikk til slutt 10-15 strøk med kokt linolje. Da båten ble sjøsatt, var den nesten helt tett. Litt øsing for hånd var tilstrekkelig etter de første timene på vannet.

Tenvikbåten ble ikke seilbåt sommeren 1999 for den hadde ingen rigg og heller ikke sommeren etter. Først utpå høsten 2000 tok seilene form. Da arrangerte selvsagt kystlaget et kurs i seilsyng hos min navnebroder, Fredrik Brodersen. Der ble panelene skåret og sydd sammen. Syng av lik og annet håndarbeid ble fredagskos for gutta sammen med en dram og historier utover høsten. Utover våren ble det tidspress. Tenvikbåten skulle delta i på markedsdagene i Ula i pinsen 2001. Det var gått 6 år siden pinsetreffet i Kjerringvik som hadde utløst prosjektet. Spririggen som hadde vært godt planlagt og forberedt kom på plass i løpet av en dag. Beslagene var smidd av Gustav Sletsjø. Fredagskvelden i pinsen 2001 gikk 42 kvadratmeter seil fordelt på klyver, fokk storseil og toppseil til topps. Det er ikke lite for en båt på halvannet tonn hvorav bare 450 kg innvendig blyballast. En lett bris fylte seilene, og den nyklonede Tenvikbåten skjøt forbausende god fart ut fjorden med kurs mot Ula der moderbåten ble sjøsatt for et drøyt hundreår siden.

En havfugl runder merkebøyen

Fredrik Lange-Nielsen fyller 50 år

I de siste 20 årene har han vært levende opptatt av bevaring og bruk av losskøyta Frithjof II

Så nært var disse to knyttet til hverandre til tider at båt og mann gikk i ett - av og til gikk det om hverandre hvem man egentlig mente, om det var mann eller båt man snakket om. Og ingen av dem har lagt opp - det skal være sikkert og visst, for gammel kjærlighet ruster ikke - denne erfaringen deles i dette tilfelle av flere - det er mange seilervenner som har dype følelser for et gammelt skrog.

Denne gangen handler det om Fredrik Lange- Nielsen, vår alles kjære 1. skipper som uttallige ganger har tatt sin tørn og stått seilassen ut med æren i behold. Han er som veteran å regne - den eneste som fortsatt er aktiv fra arbeidsgruppen som fikk sikret at skøyta kom tilbake der den hørte hjemme. Han var en iherdig leder av stiftelsen som ble etablert. Det var på mange måter en spennende og krevende jobb å legge strategien for en langsiktig bevaring av en verneverdig farkost dette.

Ung og uredde kom han inn fra havet. Om det var ungdomsopprør, utferds-
trang eller ren og skjær galskap, så hadde kroppen alt i ung alder krysset verdenshav alene i en liten seilbåt og gitt sin beskrivelse av sin halsbrek-
kende ferd i bokform. Det var ikke rart han tenkte på å kaste seg på et
prosjekt med et noe større fartøy. Han hadde blikket for at dette kunne bli

Forts. neste side

noe - bare man fikk ryddet av veien alle mulige motforestillinger rundt om på en ellers så fredsommelig kyststripe.

Det blir ikke noe av noe før man stiller opp selv. De unge med Fredrik i spissen hadde sans for PR og selv stilte han opp med sykkel for å sette opp plakater om visninger og turer med skøyta. Markedsføring ble viktig i en tid da skøyta måtte tjene seg opp for å sikre midler til fremtidig restaurering. Stands og tilstedeværelse måtte til for å skaffe støtte og tyngde i medlemstallet i Frithjof's Venner, som etter hvert ble en velorganisert forening med over 400 medlemmer.

Å få alle brikkene på plass i seilingsplanen hver sesong, var en møysommelig prosess som Fredrik fikk etablert - etter hvert kom brosjyrer og annet opplysningsmaterieell som fortalte om båtens prosjekter og alle aktivitetene. Det er på sin plass å nevne at det er mange som har bidratt til å få det hele i gang, og dyktige folk har meldt seg for å føre arbeidet videre. Fredrik har vært opptatt av organisasjonsformen som gjorde det mulig med bred fordeling av oppgaver på enkeltpersoner og grupper - slik at mange fant sine aktive roller.

Det er hevet over tvil at Fredrik var en av dem som ivret for aktivt bruk av losskøyta til seiling i det element den er skapt for, i stedet for at den ble liggende i ro som en museumsgjenstand. Med all respekt for det kulturhistoriske arbeidet - det var om å gjøre at bevaring kunne gå hånd i hånd med bruken av skøyta. Dermed var det skapt et behov også for å optimalisere sjødyktigheten og seileegenskapene, og det utviklet seg gradvis et skøyte-seilingsmiljø rundt Frithjof. Et knippe med skipperer og mannskap holder liv i denne aktiviteten som gir en ekstra motivasjon til å holde skøyta i god stand.

Mange har vært med på turer og seilkurs og satt pris på hva de har opplevd og lært om bord. Ikke til forkleinelse for noen, har Fredrik sine beundrere blant de seilfrelste medlemmer. Få har mer greie på strømmens og vindens lunefulle veier og ellers hva som står i Seilerhåndboka han har gitt ut for noen år siden. Dessuten har han seilt spennende etapper med Frithjof i regattasammenheng og kommet vel fra det. Det finnes videoopptak med barske tak med vær og vind med Fredrik ved rorkulten - og på det mest dramatiske gir det noen hver assosiasjoner til «Hardt Lé», det velkjente maleriet av Christian Krogh.

Å dele gleden med andre i aktiviteten om bord og ved å berette om ulike opplevelser og hendelser er Fredriks fortrinn. I tillegg har han en skrivende hånd - ikke i skjønnskrift i bokstavelig forstand - men evne til innlevelse, gode poenger og formidling av inntrykk og meninger så vel som harde fakta. Dette kommer til uttrykk i boka som han er medforfatter til sammen med James Ronald Archer . Boka ble skrevet til Frithjof II 's 100 års

jubileum i 1994. I særlig grad har han også tatt seg av medlemsbladet og sørget for et skjønnsomt utvalg av stoff- og med omhu skjøtter han heldigvis fortsatt denne oppgaven.

Han var en ung aktivist da han kastet seg inn i dette med Frithjofprosjektet - rimelig kritisk, men konstruktiv. Ikke redd for å gi uttrykk for sterke meninger - det skjerper oppmerksomhet og skaper tillit. Han er ikke så gammel nå heller når han nå ser tilbake på et aktivt sjøliv - med eller uten Frithjof.

Hans innerste vesen, teft og sjømannskap - dristighet, men ikke dumdristighet kan ha sine forbilder. Kanskje kan du like at vi avrunder med noen linjer som kan sette din innsats i et fugleperspektiv?

På utkikk står mor sør med fuglens blikk som en los som før og ser-
Vi trenger ikke si noe mer.

Venner av Frithjof gratulerer med 50- årsdagen.

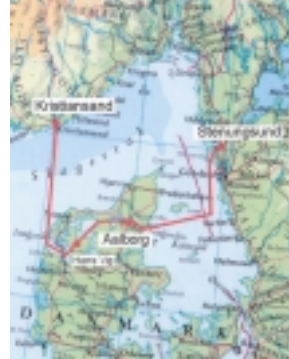

isola
Tørre og sunne hus

*Vi takker alle våre annonsører
for den gode støtten de gir
Frithjofs Venner,
og oppfordrer våre medlemmer
til å bruke firmaene
som støtter oss.*

Nordisk Seilas 2003

Av Fredrik Lange-Nielsen

Like etter at Barnetoktet klippet til kai i Stavern dukket neste seilergjeng opp. Jeg hadde fått med meg Jon Arve Sagbakken (15) og Øyvind Bast Lie(14). Året før hadde de selv vært med på barnetoktet, men i år skulle de være med på langtur for viderekomne. Jon Arve hadde med seg pappa Tore og Øyvind hadde fått med broren Ørnulf (26) Ingen av mannskapet var særlig rutinerte seilere så det var klart at regattaambisjonene måtte justeres litt ned fra tidligere år.

Vi gikk ut i 17-tiden med første stopp i Helgeroa for å bunkre. Stavern Marina var tom for diesel, det var meldt høytrykk med skiftende bris, og vi hadde omkring 140 n.mil til neste havn. Det ble motorkjøring i vindstille og mye gammel dønning det meste av natta, men det gikk fort. Allerede neste morgen passerte vi Kristiansand. En nordvestlig bris ga oss en fredelig lens over mot Limfjorden der vi skulle møte resten av flåten neste morgen. De andre hadde startet regattaen fra Kristiansand til Thyborøn morgenen før.

Utpå kvelden dukket de danske klittene opp av havet som en ujevn blålig strek. Gradvis tok de form og farge av sandhauger som este utover horisontlinjen ettersom vi nærmet oss. Like før solen ble slukt av vesterhavet, dukket vindmøl-

Fra v. Jon Arve Sagbakken, Fredrik Lange-Nielsen, Øyvind Bast Lie, Ørnulf Christensen, Tore Sagbakken.

ler og høye industripiper opp foran baugen. En lys stjernehimmel fulgte oss inn i molohavnen. Thyborøns gatelykter skinte i vannspeilet. Det mektige omrisset av tremasteren Ingo ved kai trådte frem fra mørket. Blide nyutsprungne blondiner tok imot trossene på svensk. Vi var fremme.

Neste dag opprant med det samme høytrykket og motoren tok oss til lagunehavnen Hårrevig. Underveis holdt skipperen kurs i reving og knoper. Vi tråkket oss inn en smal kil der utplasserte vimpler viste vei gjennom mudderet. Bak den siste odden dukket masteskogen opp.

Omkring 20 fartøyer mellom 90 og 30 fot hadde allerede dannet sirkelformasjon med klyverbommer og ankerkjettinger sprikende utover som eiker i et hjul.

Seilskøyta Lista fra Oslo tok vel imot oss. Tore og jeg skrittet over rekka og representerte Frithjof etter beste evne den neste timen. Grillpartyet på stranden ble ikke noen sosial suksess for vår del, men grillmat og øl inntatt idylliske omgivelser en fin sommerkveld kan likevel vanskelig bli noen nedtur.

Vikeplikt for «Lista» før runding Fladen.

VESTFOLD BRANNTENNIKK AS

AUTORISERT SERVICE- OG BRANNVERNFORHANDLER

Boks 243 - 3251 Larvik
Tlf.: 33 18 24 12 - Fax: 33 18 32 10

Maja's bakeri AS

Dronningensgt. 34, 3263 Larvik
Tlf.: 33 18 27 75 - Fax. 33 18 04 45

TH. ALVINIUSSEN

Storg 42 Halsen, N-3260 Larvik

Forts. neste side

Den tredje dag åpnet med morgenbad og solskinnsfrokost på kapp. Deretter tok vi fatt på 50 n.mil vennskapsseilas til Ålborg over en varm og vindstille Limfjord. Concordia åpnet med en spektakulær grunnstøting på vei ut av havna. Hun var blant de første som kastet loss, men la seg straks til i gjørma og vinket hele flåten forbi sin rødmalte bunn. Verken banning, krengeing, staking eller heftig reversering nyttet, og følgefartøyet Lyra måtte komme den ydmykede Osloskøyta til unnsetning.

Ålborg tok godt imot oss. Vi fikk Risør II på innsiden og Laura på utsiden. Ordføreren skjenket oss med hvitvin i kommunestyresalen, mens han skrøt av byutviklingen i Aalborg - med god grunn. Larviks politikere burde ta seg en tur. Nordisk seilas var bare generalprøven fortalte han. Neste år skulle de ha Cutty Sark. Etter mottakelsen ble «befalet» på båtene servert dansk frokost med øl og schnaps.

Det mest attraktive tilbudet for oss var den nye svømmehallen. Det var satt opp shuttlebusser og alt var gratis. Utelivet var konsentrert til en stor bar-, restaurant- og diskotekgate, Jomfru Anes gade. Der var det yrende liv på lørdagskvelden og Tore og jeg ble bedre kjent med mannskapen på Risør og Lista.

Mandag startet regattaen ved utløpet av Limfjorden. Som så mange ganger før ble det regnet for kort tid på paraden ut til start og starten ble dårlig forberedt. Jeg syntes jeg «timet» starten bra. Bare så dumt at jeg misforsto hvilken side av startbåten startlinjen gikk. Starten ble likevel godkjent mot et lite tillegg i tid. De første to timene bød på kryss og 6-7 sekundmeter.

Vi kom tidlig ut og tok igjen båter som Atlantica. Snart så det ut til at vi lå godt i tet. Feltet falt lengre og lengre bak og mot le. En vinddreining tok fra oss det forspranget slik at vi fikk gleden av å seile fra båter som Laura, Mandalay og Risør II en gang til, mens Atlantica viste oss akterlanteren da det mørknet. Navigeringa vår var høyst usikker fordi GPS'en hadde koblet ut. Ut på natta økte dessuten vinden og toppseilet begynte å bli tungt å bære. Vi fikk det berget før det var alt for vanskelig. En flott jobb av vårt utrente mannskap.

Det ble en slitsom natt ikke minst for skipperen som hadde stått til rors fra start. Vi slo litt på måfå rundt i mørket en stund uten å se stort. Stor

«Atlantica» sakker akterut.

var gleden da vi fikk øye på Fladen fyr utenfor Svenskekysten. Det skulle rundes om babord, og vi hadde nesten høyde nok til å stå opp for styrbords halser. Dermed var vi sårbare for å overstå dersom det kom en liten vinddreining. Det gjorde det heldigvis ikke og ettersom dagslyset snek seg inn over den store havflata rundt oss kunne vi skjelne Atlantica og seinere Mandalay, Risør og Lista som alle kom inn fra nordvest på babord halser. Risør og Lista skar rett før oss så tett at Lista faktisk måtte vike. Dessverre var vi uheldige med en vinddreining og tok for liten sikkerhetshøyde så vi måtte ta to ekstra slag og slippe Risør rundt merket først i åtte tiden om morgenen. Etter runding fikk vi imidlertid en masse plunder med seil etter at en koffernagle til klyveren brakk. Vi fikk klyveren verken opp eller ned fordi både fallet og uthalet hadde kilt seg fast. I mellomtiden seilte Lista forbi og så ble regattaen avblåst kl 9 fordi det enda var så mange som ikke hadde klart å runde. Vi fikk en 3. plass etter Lista i klasse for en-mastere under 60 fot der 12-meteren Raak tok en soleklar seier ettersom det ble seilt scratch. De siste timene opp forbi Hatteberget og Marstrand ble den friske vinden erstattet av silregn. Inne i Stenungsund fikk vi plass ved siden av Lista nok en gang.

Skippermiddagen ble ingen braksuksess, men byen kan anbefales for Larviks byplanleggere enda varmere enn Ålborg. Slik kan by og vann integres på en lekker og trivlig måte! Til og med industriområdene ser pene og ordentlige ut til forskjell fra Larviks heslige skrotsteinsrev prydet med rustne containere og skitne industribygg i forfall.

Torsdag morgen en drøy uke etter avreise fra Stavern kastet vi loss kl 7.30, bunkret og satte kurs hjemover. Etter mye motorkjøring og lite seiling kunne vi omsider legge til i Stavern omkring midnatt. Gutta var enige om at turen hadde vært en sterk opplevelse. Jeg er usikker på om noen av dem vil mønstre på en gang til. Konklusjonen ble at neste år har vi med litt flere rutinerte seilere og en GPS som virker også når vi trenger den.

Og neste år håper jeg vi kan delta på hele nordisk seilas. Forskyv heller barne-toktet. Nordisk seilas er miljøet for Frithjof. Der skapes viktige kontakter og der blir vi sett. Neste år besøkes tre av Skageraks fineste byer, Marstrand, Sæby og Kragerø. Flere som har lyst til å være med? Ta kontakt så kan vi prate om det.

Parade fra havnen til Gammel-torv i Ålborg.

3 STK. RUSTFRIE KJELER

med tykk bunn og glasslokk

- 1,5 kaserolle m/skaft
- 1,5 gryte m/2 håndtak
- 3 ltr. gryte m/2 håndtak

FOR HELE SETTET KUN KR

International
båtlakk

98,-

International
kobberstoff

98,-

**ALBERT
BÖE**

INDUSTRI & ISENKRAM

Etbl. 1886

Lågaveien 7 - Tlf. 33 14 11 00

Stige
995,-

6 m industri-
godkjent stige

Åpent:

Mand. - Tirsd. - Onsd. 8.00 - 17.00
Torsd. 8.00 - 18.00
Lørd. 9.00 - 15.00

Hairport
PROFESJONELL
HÅRPLEIE

Smith Larsen

WWW Smith-Larsen No.

Krohn Johansens forlag

**Illustrert Norsk
Skipliste A/S**

Postboks 43 - 3251 Larvik
Tlf. 33 18 11 04 - Fax 33 18 36 76

Bruk din lokalelektriker

HAF
A
ELEKTRO • AS

LARVIK Tlf: 33 13 38 88

ADVOKATFIRMAET

BREKKE & Co

DA

Torget 11, 3256 Larvik
Tlf. 33 18 52 00

Gjensidige NOR
Sparebank

Din lokale bank!

«VI KAN VEIEN OVER HAVET»

- Skipsmegling
- Spedisjon
- Fortolling
- Utleie av kontorer og lager

Ths. Arbo Høeg & Co A/S
Postboks 1 Tlf. 33 13 94 00
3251 Larvik Fax. 33 18 37 42

Fersk fisk -
delikatesser

Georg Marius Larsen
FISK-DELIKATESSE

Torstrand, tlf.: 33 18 17 44

Ingeniør Per Oscar Larsen

Byggeledelse - Ingeniørtjenester
Borgejordet 80. 3269 Larvik.
Tel/Fax 33 18 35 17

Pindslevn. 1B - Boks 1063, 3203 Sandefjord
Tlf. 33 47 17 00

INTEROPTIK
Leborg

Gågata, Sigurdsgt. 4, 3256 Larvik
Tlf. 33 18 20 52

- Distriktets egen bank -

Tlf. 33 11 28 00 - www.larvikbanken.no
Frithjofs stiftelse og venner bruker Larvikbanken

LARVIKBANKEN
Brunlanes Sparebank

Styret i Frithjofs Venner

Leder:

Ingjerd Beate Nyhus Larsen
33 18 34 46 / 99 23 77 47
E-post: ingjerd.larsen@vfk.no

Nestleder:

Hans Petter Skontorp, 33 18 28 45
E-post: hans.petter.skontorp@c2i.net

Kasserer:

Grethe Teigen, 33 18 68 05
E-post: grethe.teigen@larvik.kommune.no

Sekretær:

Erling Augland, 90 79 27 20
E-post: erling.augland@c2i.net

Styremedlemmer:

Britt Lehne
Anne Thorenfeldt

Varamedlemmer:

Lars Lindberg
Jostein Blikstad
Gunnar Nilsen

Styret i Stiftelsen Losskøyta Frithjof II

Leder Bjørn Terje Løwer
Larvik Sjøfartsmuseum
Kasserer Liv Hem
Larvik By's Vel
Sekretær Marit Ønvik
Brunlanes Historielag

Egill Jahre
Vestfold Fylkesmuseum
Svend Einar Hansen
Tjølling Historielag
Ingjerd Beate Nyhus Larsen
Frithjofs Venner
Øyvinn Lauten
Frithjofs Venner

PR gruppe:

I virksomhet ved større arrangementer.

Dugnad:

Vårpuss/ Vedlikehold hele sesongen:
Ingun Helsing,
33 19 86 51/ 90 55 17 36

Seiling:

Ronald Nilsen, 33 18 68 05
E-post: ronald.nilsen@larvik.kommune.no

Historie om båten:

James Ronald Archer, 33 12 62 98

Driftssjef:

Øyvinn Lauten, 33 19 74 91
E-post: o-lauten@online.no

Medlemsbladet:

Fredrik Lange- Nielsen, 33 12 57 05
E-post: fredrik@vfk.no
Marit Ønvik, 33 18 85 81
E-post: marit.onvik@hotmail.com

Leif Hübner

Elveveien 8 - Tlf.: 33 1384 00
Larvik

Arnes

FARGEHANDLEL

Arnes Fargehandel A/S
Kongegt. 26
3256 Larvik

Losskøyta Frithjof II eies av en stiftelse som står ansvarlig for drift, vedlikehold og restaurering. Skøy-
tas venneforening - Frithjofs Venner - har som opp-
gave å støtte opp om Stiftelsens arbeid og å skape et
levende miljø rundt båten.

Bli med du også! Støtt opp om bevaringen av Frithjof
II. Bli medlem i "Frithjofs Venner". Det koster lite, men
er til stor hjelp for oss, og du får selv mye igjen for
medlemskapet. Det forplikter ikke til dugnad eller
annen form for innsats, men har du lyst til å arbeide
aktivt med bevaring av Frithjof II, er du hjertelig vel-
kommen.

Aktiv eller ikke, så vil du få tilsendt vårt medlemsblad
"Frithjof II". Bladet speiler aktivitetene i foreningen og
inneholder ellers artikler med historisk tilsnitt knyttet til
Frithjof og kystkulturen. Her får du også tilbud om
gratis medlemsturer med Frithjof II, og invitasjoner til
fester og forskjellige arrangementer. Medlemsskapet
gir deg bedre muligheter til å bli kjent med skøy-
tas historie. Samtidig er du med på å sikre at Frithjof blir
bevart for framtiden, og får seile i sitt opprinnelige
farvann.

*Velkommen blant Frithjofs Venner:
Ja, jeg/vi ønsker medlemskap*

Navn:	<i>Sendes til:</i>
Adresse:	Frithjofs Venner
Poststed:	Postboks 134
	Sentrum
Telefon:	3251 Larvik

- Enkelt medlemskap (kr 160,- pr. år)
- Familiemedlemskap (kr 275,- pr. år)
- Aktiv
- Passiv

Hvis du vil slippe å klippe i bladet, kan du kopiere eller skrive av talongen.

Bli en «FRITHJOF VENNER»!